

[Mimi Jakobsen]

virkning, eller om der kan tænkes bedre midler; men målet er vi enige i.

Ebba Strange (SF):

Det har været interessant at læse den betænkning, der ligger bag det her fremsatte lovforslag, interessant, fordi det er et eksempel på, at man tænkte nogle tanker i 1960'erne, som man så i 1970'erne ikke rigtig kunne leve op til.

På den anden side er vi i socialistisk folkeparti af den helt faste opfattelse, at hvis vi skal lave produktion i Danmark og konkurrere på de udenlandske markeder med den produktion, vi laver, så drejer det sig ikke om at gøre det ved at holde lønningerne nede, som der var forslag fremme om flere gange i finanslovdebatten i går. Vi tror ikke, Danmark skal konkurrere på verdensmarkedet på basis af lave lønninger. Derimod er det, det drejer sig om for os, netop at udvikle nogle specialiteter, noget, der kræver viden, noget, der kræver uddannelse, og noget, der stiller nogle krav til den veluddannede arbejdskraft, vi gerne skulle blive ved med at have i dette land. Derfor er Forskningscentret ved Hørsholm også en vigtig institution for Danmark at have, og vi vil fra socialistisk folkepartis side gerne være med til at bevare den og gerne være med til at udvikle den. Vi kan derfor også tilslutte os, at man udvider formålsparagraffen, så der også kan foretages egentlig produktion på stedet.

Men jeg har et spørgsmål til ministeren med hensyn til dette forslag: hvorfor i alverden skal de arealer sælges til den selvejende institution? Hvorfor skal staten ikke beholde de arealer? Vi er tilhængere af, at arealerne forbliver i statens eje, og kan ikke se, hvad formålet skulle være med at overdrage dem til den selvejende institution. Det er ikke engang for at få penge for dem. Vi vil også gerne i udvalget drøfte, om man ikke kan forestille sig, at også det offentlige går ind, ikke bare med udvikling, forskning og undersøgelser, men også med egentlig produktion af specielle ting, netop når vi har den mulighed, som lovforslaget nu åbner op for.

Det er en indviklet sag, som vi ikke kan gå i detaljer med her under en førstebehandling, og jeg skal derfor nøjes med at sige disse enkelte ting og så i øvrigt sige, at vi vil

arbejde videre med sagen i udvalget på en positiv måde.

Alfred Hansen (DR):

Vi må jo konstatere, at forventningen om de forudsete aktiviteter ikke er blevet indfriet, og så er det naturligt at stille spørgsmålet, hvordan det kan være. Hvad er årsagen til, at disse aktiviteter ikke er kommet? Hvorfor denne afmatning? Man må se i øjnene, at mulighederne er til stede for, at erhvervslivet ikke har fået de tilstrækkelige informationer, at erhvervslivets kontakt med centeret ikke har været etableret tilstrækkelig effektivt. Jeg tror, der i udvalget vil blive et behov for yderligere oplysninger til belysning af, hvordan man skal få det til at køre, hvis det overhovedet skal køre. Det vil jeg da umiddelbart mene at det bør, men hvis man skal tage de manglende aktiviteter som udtryk for, at der ikke har været behov for dette forskningscenter i det omfang, man havde tænkt sig, så må man da drøfte det i udvalget.

Litha Christiansen (VS):

Som allerede flere af de tidligere ordførere har været inde på, er centeret jo langtfra blevet den succes, som planlæggerne havde regnet med. Nu må der altså gøres noget for at gøre erhvervslivet mere interesseret i at bruge de arealer, som staten har stillet til rådighed for erhvervslivets forskning. Dertil blev der nedsat et lovrevisionsudvalg, og udvalgets beretning og indstilling er spændende læsning. Det er jo virkelig et omfattende arbejde, udvalget her har gjort. Ikke mindre end 285 virksomheder har udvalget skrevet til, og et af de spørgsmål, som udvalget har stillet virksomhederne, lyder således:

»Finder De, at der er bestemmelser i lov om forskningscenteret, der bør ændres, for at Deres virksomhed skal blive interesseret i helt eller delvis at flytte til arealet? I bekræftende fald beskrives ændringerne.«

Det er dog et tilbud, man kan tage og føle på, men desværre er der ikke kommet meget ud af de utallige henvendelser, på trods af at betingelserne bestemt ikke er dårlige. Kun én virksomhed har indtil nu lejet sig ind på centeret, nemlig Leca International. Leca International fremhæver således i et bilag, der er optrykt i indstillingen, at det befinder sig fortrinligt i forskningsmiljøet, både på selve